

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 octombrie

Seria I, Anul XX, Nr. 4 (276), 2016

CONFERINȚA EPISCOPIILOR CATOLICI DIN ROMÂNIA

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Biografiile celor șapte noi Sfinți ai Bisericii Catolice - pag. 4-5;

Sub semnul milostivirii - pag. 8; Ziua internațională a persoanelor vârstnice - pag. 14-15.

COMUNICAT DE PRESĂ

Episcopii catolici îl invită pe Papa Francisc în România

Exprimând dorința legitimă a creștinilor catolici din România, și nu numai a lor, episcopii catolici din țara noastră au decis să îl invite pe Sfântul Părinte Papa Francisc să viziteze România. Venirea Papei în țara noastră va putea fi, fără îndoială, o mărturie a grijii părintești a Urmașului Sfântului Petru pentru binele poporului nostru, care poartă Roma în nume și latinitatea în spirit.

Invitația adresată Papei Francisc de a vizita România, analiza diferitelor aspecte ale vieții bisericești și indicarea unor inițiative comune ale Bisericii locale - inclusiv în contextul încheierii Anului Sfânt al Milostivirii - sunt câteva dintre subiectele care s-au aflat în centrul discuțiilor episcopilor romano-catolici și greco-catolici din România, reuniți la Oradea în perioada 26-28 septembrie 2016, în sesiune plenară de toamnă a Conferinței Episcopilor catolici din România (CER). Lucrările au fost găzduite de Episcopia Romano-Catolică de Oradea. La deschiderea lucrărilor a participat și Excelența Sa Mons. Miguel Maury Buendía, Nunțiu Apostolic în România, care a transmis mulțumirile pentru colecta făcută, la inițiativa Sfântului Părinte Papa Francisc, pentru Ucraina.

În plenul lucrărilor, episcopii au discutat și despre Olimpiada națională de religie catolică ce se va ține la Timișoara în 2017, subliniind, de asemenea, și necesitatea unei coordonări naționale a educației catolice; au abordat aspecte canonice, ecumenice, economice etc; au dat o declarație cu privire la alegerile parlamentare din 11 decembrie 2016, în care îi îndeamnă pe credincioșii catolici și pe toți oamenii de bună credință să participe la vot deoarece „cetățenii catolici au datoria morală de a-și exercita cu responsabilitate drepturile cetățenești și de a participa la viața politică”.

Punând în practică faptele de milostenie, episcopii au vizitat centrul diecezan Caritas și Căminul de bătrâni „Sfânta Elisabeta”, unde s-au întâlnit cu persoanele vârstnice din acest cămin și cu angajații și s-au rugat la mormântul răposatului episcop Tempfli József.

Episcopii au vizitat Cetatea Oradei și s-au rugat pe pragul primei catedrale catolice ridicate de Sfântul Ladislau acum aproape o mie de ani, recent descoperite de arheologi, iar apoi au celebrat Sfânta Liturghie în biserica din cetate. În ultima zi au celebrat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în rit greco-catolic în biserica seminarului din Oradea.

S-a stabilit ca următoarea sesiune ordinară a Conferinței Episcopilor catolici din România să se desfășoare la Cluj-Napoca, la sediul Episcopiei Greco-Catolice Cluj-Gherla, în perioada 3-5 mai 2017.

Conferința Episcopilor din România îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din țara noastră și exprimă unitatea Bisericii locale și comuniunea cu Urmașul lui Petru, Sfântul Părinte Papa Francisc.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Secretar general
Pr. Francisc UNGUREANU

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

La iscusința lumescă să răspundem cu cea creștină

18.09.2016

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Astăzi Isus ne face să reflectăm asupra a două stiluri de viați contrapuse: cel lumesc și cel al Evangheliei. Spiritul lumii nu este spiritul lui Isus. Și face asta prin relatarea parabolei administratorului infidel și corupt, care este lăudat de Isus în pofida necinstei sale (cf. Lc 16,1-13). Trebuie precizat imediat că acest administrator nu este prezentat ca model de urmat, ci ca exemplu de istețime. Acest om este acuzat de gestionare rea a afacerilor stăpânului său și, înainte de a fi îndepărtat, caută cu iscusință să își cucerească bunăvoința datornicilor, iertându-le parte din datorie pentru a-și asigura astfel un viitor. Comentând acest comportament, Isus afirmă: „pentru că fiii veacului acestuia, în generația din care fac parte, sunt mai înțelepți decât fiii luminii” (v. 8).

La această iscusință lumescă noi suntem chemați să răspundem iscusința creștină, care este un dar al Duhului Sfânt. Este vorba de a ne îndepărta de spiritul și de valorile lumii, care atât de mult îi plac diavolului, pentru a trăi conform Evangheliei. Și mondenitatea, cum se manifestă? Mondenitatea se manifestă cu atitudini de corupție, de înșelăciune, de samavolnicie, și constituie drumul cel mai greșit, drumul păcatului, pentru că unul te duce la celălalt! Este ca un lanț, chiar dacă – e adevărat – este drumul cel mai comod de parcurs, în general. În schimb spiritul Evangheliei cere un stil de viață serios – serios dar bucuros, plin de bucurie! -, serios și angajant, impregnat de onestitate, de corectitudine, de respectare a celorlalți și a demnității lor, de simțul datoriei. Și aceasta este iscusința creștină!

Parcursul vieții comportă în mod necesar o alegere între două drumuri: între onestitate și neonestitate, între fidelitate și infidelitate, între egoism și altruism, între bine și rău. Nu se poate oscila între unul și altul, pentru că se mișcă pe logici diferite și contrastante. Profetul Ilie spunea poporului lui Israel care mergea pe aceste două drumuri: „Voi șchiopătați cu amândouă picioarele!” (cf. 1Re 18,21). Este frumoasă imaginea. Este important să decidem ce direcție trebuie luată și apoi, odată aleasă cea corectă, să mergem cu elan și determinare, încredințându-ne harului Domnului și sprijinului Spiritului Său. Puternică și categorică este concluzia textului evanghelic: „Nici un servitor nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, sau va ține la unul, iar pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei” (Lc 16,13).

Cu această învățătură, astăzi Isus ne îndeamnă să facem o alegere clară între El și spiritul lumii, între logica corupției, a samavolniciei și a avidității și cea a corectitudinii, a blândeții și a împărtășirii. Cineva se comportă cu corupția ca și cu drogurile: crede că poate

să o folosească și să înceteze atunci când vrea. Se începe de la puțin: un bacșiș de aici, o mită de acolo... Și între aceasta și aceea se pierde lent propria libertate. Și corupția produce dependență și generează sărăcie, exploatare, suferință. Și câte victime există astăzi în lume! Câte victime ale acestei corupții răspândite. În schimb când încercăm să urmăm logica evanghelică a integrității, a limpezimii în intenții și în comportamente, a fraternității, noi devenim artizani ai dreptății și deschidem orizonturi de speranță pentru omenire. În gratuitate și în dăruirea de noi înșine fraților, îl slujim pe stăpânul corect: Dumnezeu.

Fecioara Maria să ne ajute să alegem în fiecare ocazie și cu orice preț drumul corect, gășind și curajul de a merge împotriva curentului, numai să-l urmăm pe Isus și Evanghelia sa.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Ieri la Codrongianos (Sassari) a fost proclamată fericită Elisabetta Sanna, mamă de familie. Rămășă văduvă, s-a dedicat total rugăciunii și slujirii bolnavilor și a săracilor. Mărturia sa este model de caritate evanghelică însuflețită de credință.

Astăzi, la Genova, se încheie Congresul Euharistic Național. Adresez un salut special tuturor credincioșilor adunați acolo și doresc ca acest eveniment de har să reînsuflețească în poporul italian credința în preasfântul Sacrament al Euharistiei, în care îl adorăm pe Cristos izvor de viață și de speranță pentru fiecare om.

Marțea viitoare voi merge la Assisi pentru întâlnirea de rugăciune pentru pace, la treizeci de ani de la acea istorică întâlnire convocată de Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea. Invit parohiile, asociațiile ecleziale și pe fiecare credincios din toată lumea să trăiască acea zi ca o Zi de rugăciune pentru pace. Astăzi mai mult ca oricând avem nevoie de pace în acest război care este peste tot în lume. Să ne rugăm pentru pace! După exemplul sfântului Francisc, om al fraternității și al blândeții, suntem cu toții chemați să oferim lumii o puternică mărturie a angajării noastre comune pentru pacea și reconcilierea dintre popoare. Astfel marți, cu toții uniți în rugăciune: fiecare să își ia un timp, acela pe care îl poate, pentru a se ruga pentru pace. Toată lumea unită.

Vă salut cu afect pe voi toți, romani și pelearini care provin din diferite țări. Îndeosebi îi salut pe credincioșii din Dieceza de Köln și pe cei din Marianopoli.

Și urez tuturor o duminică frumoasă. Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

Biografiile celor șapte noi Sfinți ai Bisericii Catolice

Șapte noi sfinți - doi martiri, un episcop, trei preoți și o călugăriță - strălucesc pe firmamentul sfințeniei prin care Dumnezeu continuă să vorbească omenirii. Trei italieni, doi francezi, un mexican, un spaniol și un argentinian. Vă prezentăm un medalion biografic al noilor sfinți canonizați de papa Francisc la Sf. Liturghie de duminică, 16 octombrie 2016, în Piața San Pietro:

1. Sfântul Solomon Leclercq s-a născut în Franța (Boulogne-sur-Mer) în 1745 într-o familie înstărită, dar cu adânci convingeri religioase. Tatăl era negustor și spera ca fiul său să-i continue activitatea și patrimoniul. Simțind-se, însă, atras de vocația la viața consacrată, Nicolas, numele civil al Fratelui Solomon, a intrat în noviciatul congregației Frații Școlilor Creștine, fondată de Sfântul Ioan Baptist de La Salle. A depus voturile pe viață în 1772. Îndeplinindu-și carisma educației, s-a dedicat în mod special copiilor dificili, trimiși de autorități în școlile de corecție. În timpul tulburărilor și al violențelor provocate de Revoluția franceză, Frații au fost obligați să părăsească mănăstirile. Îmbrăcat civil, sperând să nu fie recunoscut, Solomon a rămas singur să aibă grijă de casa religioasă. A fost arestat, însă, pe 15 august 1792 de gărzile revoluționare, care l-au dus la închisoare. A fost ucis în mod barbar pe 2 septembrie în grădina unui convent carmelit, împreună cu alți 166 de episcopi, preoți și călugări, arestați pentru că au refuzat să jure pe Constituția civilă a clerului. Trupurile lor au fost

aruncate în fântâna grădinii. Fratele Solomon, împreună cu alți 190 de martiri din timpul Revoluției franceze, a fost beatificat de papa Pius al XI-lea în 1926. Confrații Sfântului Solomon sunt prezenți în România, cu două centre de educație în dieceza de Iași.

2. Iosif Sanchez del Rio (Sahuayo, 28 marzo 1913 – Sahuayo, 10 febbraio 1928) s-a născut la 6 februarie 1913 la Sahuayo, în statul mexican Michoacan. A frecventat școala în orașul natal și, succesiv, la Guadalajara. În 1926, la izbucnirea așa-numitului război cristeros, frații lui s-au unit forțelor contrare regimului violent și anticreștin care s-a instaurat în țară. Și Iosif s-a înrolat și a primit misiunea de a purta stindardul. În cursul unei bătălii violente, din 25 ianuarie 1928, armata federală a capturat diferiți prizonieri, printre care se afla și adolescentul Iosif Sanchez del Rio. Dus în orașul natal, Iosif a fost închis și torturat, fiindu-i jupuită pielea de pe tălpi. Cerându-i-se în mod repetat să-l renege pe Cristos pentru a-i fi cruțată viața, Iosif a refuzat de fiecare dată, mărturisind cu fermitate nelipsită de blândețe propria credință în Isus Cristos.

În data de 10 februarie, în ciuda rănilor de la picioare, a fost constrâns să meargă pe jos până la cimitirul localității, unde a fost ucis prin împușcare. Ultimele sale cuvinte au fost: „Trăiască Cristos Rege și trăiască Precurata Fecioară Maria de Guadalupe”. Iosif Sanchez del Rio

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

a fost beatificat în 2005, de Benedict al XVI-lea.

3. Emanuel Gonzalez Garda (Sevilia, 25 februarie 1877 - Madrid, 4 ianuarie 1940) s-a născut la Sevilia, în Spania, la 25 februarie 1877. A fost hirotonit preot la 21 septembrie 1901 și și-a exercitat slujirea în mai multe comunități modeste, ajungând arhiparoh al Parohiei Sfântul Petru din Huelva. În 1910 a fondat „Opera celor trei Marii și a discipolilor sfântului Ioan” care s-a răspândit foarte mult în Spania și în America. În 1915 a fost numit episcop auxiliar de Malaga, în regiunea Andaluzia, și în 1920 episcop titular al aceleiași dieceze. A fondat Uniunea euharistică reparatoare și Congregația surorilor misiunare euharistice din Nazaret. În 1931 au început primele semne ale sângerosului război civil spaniol (1936-1939), iar la 31 mai anumite grupuri revoluționare a dat foc bisericilor și palatului episcopal din Malaga. Episcopul i-a înfruntat în mod curajos pe membrii acestor grupuri și chiar s-a predat în mâinile lor, însă aceștia l-au lăsat liber. În anul 1935 a fost numit episcop de Palencia, în Castilia. A fost un scriitor roditor, publicând mai multe opere, în particular de spiritualitate euharistică și cateheză. A murit la 4 ianuarie 1940, la Madrid. A fost beatificat în anul 2001 de papa Ioan Paul al II-lea.

4 Sfântul Ludovic Pavoni s-a născut la Brescia, în Italia, în 1784 și a fost sfințit preot în 1807. În slujirea sa, a acordat o atenție extraordinară tinerilor săraci și abandonati, pentru care a înființat Institutul Sfântul Barnaba. Această inițiativă a continuat prin fondarea congregației Fiii Mariei Neprihănite. Ulterior, a adăugat acestui institut o secție specială pentru surdo-muți. A dat un avânt considerabil unei activități dinamice în domeniul publicațiilor și al tipografiei. După ce izbucnise la Brescia răscoala Celor Zece Zile (1849), părintele Ludovic însoțea copiii prin ploaie pentru a-i feri de jafuri și violență. S-a îmbolnăvit grav la plămâni și a murit câteva zile mai târziu. Era 1 aprilie 1849. Sfântul Ioan Paul al II-lea l-a proclamat Fericit în 2002.

5. Sfântul Alfons Maria Fusco (Angri 1839- Angri 1910). s-a născut la Angri, în provincia italiană Salerno, la 23 martie 1839. Odată cu terminarea cursului formativ, a fost sfințit preot, la 29 mai 1863. Numit canonic al bisericii din Angri, părintele Alfons s-a dedicat cu mult zel mai ales sacramentului

reconcilierii și predicării asidue a Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor educative ale copiilor săraci, părintele Alfons a deschis o școală în propria casă. Profunda exigență de solidaritate și caritate l-a determinat să-i asiste pe bolnavii de holeră, în 1866, odată cu izbucnirea epidemiei, fără să se preocupe de riscurile pentru propria viață. În contextul asistenței acordate persoanelor bolnave de holeră, părintele Alfons Maria Fusco a fondat, în 1878, Congregația Surorile Sfântului Ioan Botezătorul, încredințând membrilor congregației misiunea de a se ocupa de educația fetelor orfane și sărace. Părintele Fusco a murit la Angri, în 1910, în sfințenie după cum tot în sfințenie și-a trăit existența, fiind înmormântat în aceeași localitate în care s-a născut. Părintele Alfons Maria Fusco a fost proclamat fericit în 2001, de papa Ioan Paul al II-lea.

6. Sfântul Iosif Gabriel Brochero al Rozarului (Santa Rosa de Rio Primero, 16 martie 1840 - Cordoba, 26 ianuarie 1914) s-a născut la Santa Rosa de Rio Primero, în Argentina, la 16 martie 1840. A fost hirotonit preot la 4 noiembrie 1866 și și-a exercitat slujirea pastorală în orașul argentinian Cordoba. S-a implicat cu ardoare în vestirea Evangheliei și educarea poporului. A făcut cunoscute exercițiile spirituale ale sfântului Ignățiu, la care participau foarte mulți credincioși și în urma căreia au rezultat numeroase convertiri. A încercat să favorizeze dezvoltarea teritoriului, promovând construirea de biserici, capele, școli rurale și drumuri între munții abrupti din zonă. În 1908 a trebuit să renunțe la mandatul de paroh din cauza leprei de care începuse să sufere datorită insalubrității locurilor, dar și-a continuat cu feroare misiunea. A murit la 26 ianuarie 1914, la Cordoba. A fost proclamat Fericit de papa Francisc în anul 2013.

7. Sfânta Elisabeta a Preasfintei Treimi s-a născut în Franța în 1880. În timpul adolescenței a simțit o puternică atracție față de Isus și a făcut în privat votul fecioriei din dorința de a intra în mănăstire imediat ce vârsta îi va permite. Continuându-și viața în lume, se pregătea la viața consacrată ajutându-i pe copiii parohiei să învețe catehismul, sprijinindu-i pe săracii abandonati și ducând o viață de profundă comuniune cu Dumnezeu și Fecioara Maria. A intrat în mănăstirea carmelită din Dijon unde în 1903 a depus voturile pe viață luându-și numele de Elisabeta a Preasfintei Treimi. Câteva luni mai târziu, s-a îmbolnăvit de o boală rară și incurabilă, pe care Elisabeta a acceptat-o cu o încredere totală în voința Domnului. La martiriul trupului s-a adăugat curând și cel al sufletului, trecând printr-o grea ariditate spirituală și simțindu-se părăsită de Dumnezeu. A învins aceste impresii prin credință și iubire, contemplând cu o participare ieșită din comun prezența Preasfintei Treimi în sufletul său. A murit pe 9 noiembrie 1906 la numai 26 de ani. A fost proclamată Fericită în 1984 de Sfântul Ioan Paul al II-lea.

Declarație referitoare la alegerile parlamentare din 2016

Noi, Episcopii catolici de ambele rituri din România, reuniți la Oradea în sesiunea de toamnă, între 26-28 septembrie 2016, îi îndemnăm pe toți oamenii de bunăvoință, în special pe catolici să își exercite dreptul și responsabilitatea de a participa la vot, la alegerile parlamentare din 11 decembrie a.c..

Cetățenii catolici au datoria morală de a-și exercita cu responsabilitate drepturile cetățenești și de a participa la viața politică. De aceea, îi încurajăm - în mod deosebit pe tineri, care sunt viitorul societății și al Bisericii - să participe la dezbaterile din societate și la vot, implicându-se activ în păstrarea și promovarea valorilor umane și morale, conforme cu învățătura Sfintei Scripturi și a Bisericii.

Niciunui catolic nu îi poate fi indiferent cine va exercita puterea legislativă în țara noastră în perioada următoare. Trecutul recent și prezentul României au fost marcate, din punct de vedere legislativ, de atacuri la demnitatea vieții și a persoanei, la sacralitatea vieții și a familiei întemeiată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie, la dreptul de proprietate, la patrimoniul istoric și religios al țării etc.

De aceea, îi încurajăm pe toți credincioșii să acorde propriul vot acelor candidați care, în programul lor, promovează cultura vieții, familia și demnitatea ei, ocrotirea întregii creații a lui Dumnezeu, care nu-i neglijează pe cei mai slabi și lipsiți de apărare - pruncii nenăscuți, săracii, marginalizații, persoanele cu diza-

bilități, vârstnicii. Este întotdeauna de preferat să fie votat un partid care pune pe primul loc promovarea tinerilor, care își bazează politicile sociale pe principiul subsidiarității, al solidarității și al dreptății sociale, care urmărește binele comun și păstrarea valorilor creștine care au plăsmuit societatea românească, promovează libertatea religioasă ca trăsătură fundamentală a unei societăți democratice și susținerea dreptului fiecăruia de a-și manifesta credința în public.

Adresându-vă acest îndemn, dorim să reamintim responsabilitatea cetățenilor catolici în societate și ne rugăm Bunului Dumnezeu pentru binele țării și al popoului nostru.

Cu binecuvântare arhierească,

EPISCOPII CATOLICI DIN ROMÂNIA

Adunarea Consiliului Director al AGRU Național

În zilele de 23 și 24 septembrie 2016 s-a reunit, la Satu Mare, Consiliul Director al A.G.R.U. național. Prima parte a lucrărilor s-a desfășurat la hotelul Cardinal, iar a doua în biserica mănăstirii părinților bazilieni de la Prilog. La lucrări au participat delegați din cele șase Eparhii ale Bisericii Române Unite.

Adunarea Generală din acest an a avut ca temă: Rolul laicului în Biserică, iar motto-ul a fost „Jubiți-vă unii pe alții pentru ca Dumnezeu să poată trăi în inimile voastre!”.

Programul a început în după-amiaza zilei de vineri printr-un moment de rugăciune în frumoasa biserică Sfântul Nicolae, a comunității greco-catolice de limbă maghiară. După salutul Președintelui și al Asistentului Spiritual, au urmat câteva ore de reflecție și împărtășire asupra rolului laicului în Biserică introduse de părintele Laurențiu Costin. Pentru mai buna coordonare a activităților AGRU cu a celorlalte asociații de tip „acțiune catolică” din țară, președintele Călin Diaconu a invitat-o pe secretara ACRO, Codruța Fernea, care a prezentat un mod de existență a Acțiunii Catolice în Biserica Română Unită, respectiv ASTRU Cluj.

Pentru ziua de sâmbătă gazda întâlnirii, AGRU Maramureș, a organizat deplasarea participanților spre

Prilog. Lucrările s-au desfășurat la Mănăstirea Părinților Bazilieni ridicată lângă casa fratelui Mihai, călugăr bazilian cu faimă de sfințenie care și-a oferit viața în rugăciune și în grija față de aproapele, în acel loc. În Biserica mănăstirii, preoții asistenți eparhiali prezenți au celebrat Sfânta Liturghie. A urmat o scurtă amintire a figurii părintelui Mihai relatată de părintele Feier Iacob, protopopul de Negrești-Oaș. Apoi părintele Cristian Langa, asistentul spiritual al AGRU-lui clujean a prezentat cartea: Amintește-și și vestește Evanghelia de Silvano Fausti apărută la Viața Creștină de la Cluj. În timpul lucrărilor care au urmat acestor momente de înălțare sufletească, s-au definit calendarul de activități al A.G.R.U. Național și două programe de formare a agriștilor, unul pe teme de familie, iar celălalt de formare biblică.

Următoarea întâlnire a Adunării Generale a delegaților AGRU se va desfășura în zilele de 5-6 mai 2017, în Eparhia de Oradea, la această întâlnire urmând a fi invitați și reprezentanți ai ASTRU local.

Irina MĂRGINEAN,
Secretar al CD AGRU național

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI

(XVI)

Învățătorul – omul care a trăit Fericirile (2)

”FERICIȚI CEI BLÂNZI”. O Fericire ce decurge din cea precedentă, deoarece nimeni nu poate fi ”blând” dacă nu iartă și mângâie pe cei din preajmă.

”Blândețea nu înseamnă încetineală, gândire slabă, dimpotrivă” (Sf. Grigore de Nissa).

Reacțiile învățătorului față de adversitățile vieții nu erau mânioase. Nici nu erau lovite de o vagă sau evidentă iritație. Ele totuși existau, într-o manifestare calmă, liniștită. Uneori atât de calmă încât dădea impresia de apatie. De pildă, prin anii 1950 – 1955, ani înroșiți de modelul răsăritean bolșevic, învățătorul a fost chemat la ”secretarul raional de partid” (comunist desigur) și a fost admonestat, sever, până în vecinătatea amenințării, pentru salutul acestuia către oamenii din satele prin care trecea în naveta sa spre serviciu, sub forma: ”Dumnezeu sa vă alduiască”. Răspunsul învățătorului nu a fost nici slab, nici speriat și nici rezultat al unei încetinelii de raționament. A fost ”dimpotrivă” (vezi citatul precedent) adică precis, clar și totuși blând, nepolemic: ”Tovarășe secretar eu nu pot să vă determin să credeți în Dumnezeu, dar nici dvs. nu puteți să-mi demonstrați că nu există Dumnezeu”.

„FERICIȚI CEI FLĂMÂNZI ȘI ÎNSETAȚI DUPĂ DREPTATE”. Aceasta, a patra Fericire, se ridică deasupra unor condiționări ușoare. Dreptatea este de fapt ”pâinea noastră cea de toate zilele” o pâine ce nu este hărăzită pentru hrana trupescă, dar este la fel de necesară, este zilnică, coaptă pe vatra credinței noastre în Dumnezeu. ”Dreptatea – înseamnă adevăr” și adevărul suprem este cuvântul lui Dumnezeu pe care-l ascultăm și-l împlinim. Dreptățile și adevărurile pământești sunt diferite, sunt dorite și de cele mai multe ori personale. Din păcate, noi oamenii suntem flămânzi și însetați după aceste adevăruri personale pe care încercăm să le impunem și celor din jurul nostru.

Adevărurile învățătorului erau propuse și nu impuse. Dovadă și discuția cu secretarul de partid communist cu privire la existența sau non existența lui Dumnezeu.

Învățătorul era capabil să renunțe la adevărurile ori dreptatea lui personală. Refuza polemicile pe această temă. Adevărurile credinței erau mereu propovăduite încercând să le răspândească în jur.

”FERICIȚI CEI MILOSTIVI”. Cea de-a cincea Fericire este un îndemn prin care cei milostivi, care au ”milă omenească” vor fi recompensați prin faptul că vor fi ”miluiți”, prin milă Dumnezeiască.

Analizând cu atenție milostivenia omenească practică de învățător vom constata cât de rar oferea bani cerșetorilor. În schimb, aproape zilnic oferea dăruirea cunoștințelor sale, sfaturile, priceperile sale.

Învățătorul fugea de vanitate și cobora la semenii săi întru ajutor. Renunța de multe ori la odihna sau timpul său liber pentru a ”ridica de pe grumajii celui alt mizeria trupească și spirituală” (Sf. Grigore de Nazianus). Vizita sistematic elevii aflați în nevoie materială, de multe ori străbătând ulicioare încărcate cu noroi la distanțe de kilometri. Un alt exemplu: cu toată blândețea și umilința sa, confundată pe bună dreptate, cu o anumită timiditate, învățătorul se ridica, cu ocazia consfătuirilor cadrelor didactice spre obținerea unor facilități materiale și culturale pentru cadrele didactice din mediul rural.

Dăruia cu multă ușurință onestitate și permanentă, semenilor săi pomi fructiferi, trandafiri, lămâi altoiți, cărți compactate de el.

”FERICIȚI CEI CURAȚI CU INIMA”. Nu poți să te întâlnești cu Dumnezeu dacă ai o inimă încărcată de invidie, concurență neloyală, lăcomie pământească. Sf. Augustin își reproșă ”Te-am căutat Doamne în afara mea și Tu erai în mine”. Cei curați cu inima nu sunt lacomi, nu sunt pătimiși pentru că-l au pe Dumnezeu în ei.

Învățătorul a trăit toată viața cu o conștiință împăcată. A trăit timpul de ”a fi” cu smerenie, blândețe împlinind fericirile și a așteptat timpul de ”a nu fi” cu seninătate și bucuria că este unul dintre ”aceia care vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 2,8).

”FERICIȚI FĂCĂTORII DE PACE”.

Învățătorul era împăciitorul contradicțiilor din jurul său, ce alunecau spre invidie și dușmănie deoarece el însuși trăia în pace, echilibru, lumină sufletească, siguranță, încredere. Trăia sfințenia pentru că el căuta și practica pacea cu toți cei din jurul său, cu simpatizanți și antipatici de serviciu. Propovăduia pacea cu cei care se comporta dușmănos cu familia sau cu societatea în care trăia. Era mereu liantul stingerii conflictelor și constructorul împăcării.

Cu toate că a suferit multe repercursiuni etnice din partea unor maghiari, învățătorul s-a împăcat cu situația creată prin căsătoria uni fiu al său cu o fată de etnie maghiară.

Făcătorul de pace, învățătorul folosea ca metodă și instrument al împăcării, pentru cei împătimiți în judecarea altora, învățătura Sfintei Scripturi pe care o asculta în fiecare duminică și o citea, o medita și o aplica cu strădanie și ”tehnici” multiple, neîntrerupte. Unul dintre caietele sale de amintiri poartă titlul ”Biserica iubirii”. Își expune aici în pagini destule și de multe ori naive visul de contopire a tuturor confesiunilor într-o unică biserică care să se numească ”Biserica iubirii”. Cu alte cuvinte o singură turmă un singur păstor. Găsim, de asemenea în caietele sale următorul titlu: ”Uni-

(continuare în pag. 8)

Silvia PANTIȘ

SUB SEMNUL MILOSTIVIRII

Dumnezeu nu a voit să lase omenirea singură în fața greutăților și atacurilor de tot felul. În fața gravității păcatelor, El a răspuns cu iubirea care consolează și iartă. Astfel a avut loc întâlnirea dintre sărăcia noastră sufletească și milostivirea Sa. A ales-O pe Măicuța sfântă pentru a fi Mama Răscumpărătorului, Mama Milostivirii, Mama noastră. Totul în Fecioara Maria a fost umilință și ascultare. Prin Ea a fost posibilă venirea în lume a Mântuitorului cu firea noastră omenească, dar cu putere dumnezeiască.

Fecioara Maria a înțeles cel mai bine milostivirea Lui Dumnezeu, căci a primi-o, a dăruit-o și continuă să o facă. Atunci când i-a înălțat Domnului imnul Magnificat și-a arată bucuria și recunoștința că „a privit la umilința slujitoarei Sale” și „i-a făcut lucruri mari Cel Puternic”. Totodată a menționat că Dumnezeu este milostiv mai ales față de cei săraci și umili.

A ne teme de Domnul înseamnă de fapt să conștientizăm că Dumnezeu există, că ne iubește, că ne e alături cu puterea Lui, că ne ajută să săvârșim binele. Din marea Lui milostivire L-a trimis pe Fiul Său în lume, pentru a-i face cunoscută iubirea, a-i continua opera de milostivire deoarece „Fiul una este cu Tatăl”. Îl vedem pe Isus în ipostaza de a învăța, de a vindeca, de a se umili, de a suferi încoronat cu spini, purtând crucea, răstignit, de a-și da viața, de a învia, de a ne cuprinde cu iubirea Sa. Domnul ne-a dat și nouă demnitatea de fii ai Săi, prin mijlocirea Maicii sfinte.

Oamenii de azi vor ceva palpabil, la timpul prezent. Isus este de fapt și acum cu noi, învăluit în mister. Este comoara noastră ascunsă în pâine și vin. Minte omului nu poate pătrunde această taină. Se descoperă cu mărinimie celor care-l caută.

În fiecare Biserică Isus este viu, având un tron al Milostivirii, este Tabernacolul unde se află însuși Regele iubirii sub forma Euharistiei. Prezența Sa întrece orice așteptare și imaginație. El nu stă degeaba, deși de multe ori petrece timpul în singurătate cu dorul de oameni. E focarul iubirii și revarsă iubire. E hrană scumpă ce se dăruiește. Ne cheamă sub ocrotirea Sa, pentru a ne despovăra de griji, înțelege nevoile oricărui suflet, înțelege că suntem fragili și dorește să ne ajute. Cu plinătatea de putere, sub semnul binecuvântării sale ne dă tărie. Lumina lumii este la îndemâna noastră. Trebuie gustat din milostivirea Domnului. Slava Lui e atât de mare, încât nu suntem în stare să-i dăm cinstea

cuvinită.

Nu trebuie să ne zbatem însetați pe un pământ arid, când avem la îndemână hrană spirituală, dar sosit din Cer. Nu putem fi descurajați, când Isus este nădejdea noastră. Speranța în milostivire ne deschide orizonturi noi și ne face liberi. Ne dă tot ajutorul, dar vrea credința noastră. Dacă ne-a iubit până la sacrificiul pe cruce, Isus vrea sinceritate și căință dar vrea și recunoștință.

Trebuie să mergem deseori să îngenunchem la tronul Lui. Să credem în milostivire, să invocăm milostivirea.

Să aducem o m a g i u milostivirii Domnului. Rugăciunea e comunicarea noastră cu Domnul. Dacă suntem curați cu inima, Isus va veni la noi și va rămâne cu noi. El, modelul de dragoste desăvârșită, ne așteaptă pentru a petrece cu noi clipe minunate. Să rămânem în liniște și tăcere în mijlocul zgomotului lumii. Să-L preamărim, să-L rugăm și să-i mulțumim, dar mai ales să-i ascultăm sfaturile. Isus dorește să fim mesagerii milostivirii Sale, trebuie vestită milostivirea Lui Dumnezeu și pusă în aplicare. Primind și dăruind milostivire umplem golul din viața noastră.

Isus e chipul milostivirii Tatălui și ne îndeamnă: „fiți milostivi precum Tatăl vostru milostiv este”. Milostivirea noastră ar trebui îndreptată spre cei ce se află în suferință, singuri și abandonați, fără speranța de a fi iertați și iubiți de Dumnezeu. Isus ne asigură că ne face fericiți și argumentează: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui”.

Nu mai avem ce aștepta, e timpul milostivirii!

Pastila Credinței

(urmăre din pag. 7)

rea Bisericilor”. Își expune aici visul de unire a tuturor confesiunilor. Pagini de o naivitate curată care îl reîntoarce pe învățător la statutul de copil ”sărac în viclenie și artificii ” (C.D. Popianus – Linus). Învățătorul nu-și dădea seama de ingenuitatea sa, nu folosea nici o diplomație în această problemă. Socotea propunerea sa ca fiind ceva natural. Poate erau un privilegiu al harului divin. De altfel, ultimele cuvinte inteligibile șoptite duhovnicului său au fost ”Părinte ... Biserica iubirii”. Un fel de testament scurt și clar lăsat urmașilor de fericitul făcător de pace – învățătorul.

Ioan MĂGERUȘAN

IERARHIA SAU ORÂNDUIALA CELESTĂ (I)

TRIADA SUPERIOARĂ

Sfântul Dionisie Areopagitul, scriitor creștin din secolul al -V- lea d.C., este cea mai mare autoritate în materie de angiologie creștină. În lucrarea sa cu titlul «Ierarhia celestă» este prezentat un text deosebit de important privind această angiologie. În lucrare, autorul arată că ierarhia angelică cerească participă la guvernarea întregii creații și este apropiată de Principiul Divin, reflectând într-o proporție mult mai mare voința divină, față de cum se realizează în cazul oamenilor. «Iluminările Principiului Divin se împlinesc mai întâi în ei, și apoi, prin ei, ni se transmit nouă oamenilor, ca revelații superioare».

De menționat că în fruntea oricărei ierarhii spirituale sau umane se află Sfânta și Divina Trinitate, Dumnezeu unic în trei persoane, de o ființă și nedespărțite, unite prin dragoste desăvârșită. Apoi urmează ierarhiile îngerești, după care este multitudinea de ierarhii umane nominalizate în lucrare. Despre ierarhia celestă, creștinii cunosc de regulă doar patru din cele nouă ierarhii îngerești, și anume: pe îngeri, pe doi dintre arhangheli Mihail și Gabriel, iar heruvimii și serafimii sunt amintiți datorită rugăciunilor închinare Maicii Domnului, care este comparată cu aceste două cete îngerești cele mai apropiate de Tatăl Ceresc. Sfântul Dionisie Areopagitul este primul care numește și organizează ierarhiile cerești într-un mod complex și clar, așezând lumea spirituală după funcții, atribuții și puteri ale ființelor din cadrul ierarhiilor. Autorul a primit supranumele de «părinte al numelor ierarhiilor» pentru că de la el încoace au fost folosite denumirile sale pentru ființele spirituale, precum și modul lor de organizare în lumea spirituală.

Chiar dacă putem vorbi direct cu Dumnezeu prin rugăciune, El ajunge la noi printr-o diversitate de îngeri, care au fiecare atribuții distincte. Există nouă nivele ale ierarhiilor orânduite pe trei grupe majore, cunoscute sub numele triade sau ceruri. Indiferent de locul lor din ierarhie, îngerii sunt indivizi, ca și noi. Însă, spre deosebire de noi, sunt în măsură să vadă dincolo de cronologia muritorilor ceea ce îi face să fie extrem de răbdători și iertători. Sunt la curent cu obiectivele vieții noastre personale și sunt desemnați să ne ajute, dar niciodată nu vor interveni peste liberul nostru arbitru. Entitățile emană în univers vibrații sau valuri de dragoste. Triada superioară cuprinde: Serafimii, Heruvimii și Tronurile sau Scaunele. Triada mijlocie include: Domniile, Puterile și Stăpâniile. Iar triada inferioară, care este și cea mai apropiată de oameni, este reprezentată de: Începătoriile sau Arhail, Arhangheli și Îngerii.

Serafimii sunt spiritele cele mai evolute și mai apropiate de Dumnezeu. Numele lor vine din cuvântul din limba ebraică «saraph», care înseamnă «căldură» sau «ardoare» și semnifică pe «acea care ard» sau, mai bine spus, pe «acea care purifică». Ei înconjoară tronul și emit o lumina intensă și fierbinte, reprezentând dragostea divină. Serafimii sunt considerați «șerpi de foc», și nici celelalte ființe divine nu se pot uita la ei. Există doar patru

serafimi și fiecare are patru fețe și șase aripi: cu două aripi își acoperă fețele, cu două picioarele, iar cu două zboară. Când vin pe pământ, renunță la aspectul lor de șarpe, preferând o întrupare umană cu talia înaltă și subțire, iar în mâini poartă inscripția: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot, Domnul oștirilor;

Heruvimii reprezintă al doilea nivel ierarhic. Acești îngeri sunt deținătorii evidentei cerești și ai cunoașterii lui Dumnezeu. Ei semnifică «cunoașterea plenară» sau «efuziunea înțelepciunii» și sunt trimiși pe pământ cu sarcini mari, cum ar fi expulzarea oamenilor din Grădina Edenului. Ei stau înaintea Dumnezeului Atotștiutor în lumina-I inefabilă și strălucesc întotdeauna de lumina cunoașterii lui Dumnezeu, a Înțelepciunii Sale și a cunoașterii tainelor lui Dumnezeu. În limba ebraică numele de «heruvim» înseamnă «înțelegere deplină» sau «împărtașire». Ei sunt luminați și astfel, prin heruvimi, înțelepciunea este transmisă și altora, iar lumina ochilor spirituali le este dată pentru a vedea pe Dumnezeu și pentru a primi înțelepciunea Lui. Arta antică descrie heruvimii ca având un aspect de sfinx, cu aripi și cu chipuri umane: Ophani-el, Rikbi-el și Zophi-el sunt heruvimi.

Tronurile sau Scaunele reprezintă neclintirea. Ei îl slăvesc pe Dumnezeu fără încetare, fiind reprezentați ca roți de foc și, fiind vorba de spirite foarte înalte, care se află în imediata apropiere a lui Dumnezeu, ei primesc, în manieră directă și imediată, perfecțiunea, cunoașterea divină și înțelepciunea. Ei stau înaintea Celui din înălțimi și poartă numele de «Tronuri» pentru că pe aceștia, ca pe niște tronuri inteligibile stă Domnul în chip spiritual. Ei sunt numiți «purători de Dumnezeu», însă, nu după Ființa lui Dumnezeu, ci numai după har și după slujirea pe care o îndeplinesc. Însă Trupul Domnului Isus este numit «purător de Dumnezeu» după Ființa lui Dumnezeu fiind unit, în mod inseparabil, cu Tatăl. Tronurile Îl poartă pe Dumnezeu în ei înșiși în chip tainic și de nepătruns de mintea noastră. Șezând pe Tronuri, Domnul face judecățile Sale drepte.

Prin acești îngeri se manifestă, în primul rând, dreptatea lui Dumnezeu; ei slujesc dreptății Sale, slăvind-o și înzestrând cu puterea ei pe judecătorii pământești, pe regi și pe ceilalți stăpânitori, ajutându-i să facă judecăți drepte. Tronurile au aripi, iar în mijlocul fiecărei aripi stau câte doi ochi. Împletirea acestor aripi formează un fel de scaun împărătesc. Se prezintă ca niște roți mari strălucitoare și servesc lui Dumnezeu drept car ce Îi distribuie judecata, în scopul de a-I îndeplini dorințele Sale față de omenire. Tronurile sunt considerate guvernatori cerești, care încearcă să găsească un echilibru necesar și stabil între materie și spirit și, între bine și rău.

Aceasta este triada superioară din cele trei triade ale ierarhiei celeste formată din spiritele cele mai evolute, care sunt puse în slujba Dumnezeirii spre binele și

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

progresul în credință, în pace și prosperitate al umanității.

TRIADA MIJLOCIE

Sfântul Dionisie Areopagitul, scriitor creștin din secolul al -V - lea d.C., este cea mai mare autoritate în materie de angiologie creștină. În lucrarea «Ierarhia celestă» autorul prezintă cel mai important text privind această angiologie. În concepția sa Ierarhia cerească dispune de trei triade sau ceruri, fiecare având câte trei nivele. Triada superioară cuprinde: Serafimii, Heruvimii și Tronurile sau Scaunele. Triada mijlocie este formată din: Domniile, Puterile și Stăpâniile. Triada inferioară, care este și cea mai apropiată oameni, include: Începătoriile sau Arhaii, Arhanghelii și Îngerii.

În cadrul Ierarhiei celeste, triada mijlocie este cea mai puțin cunoscută de către creștini, deși rolul ei în orânduiala celestă nu este unul neglijabil, ci are o mare importanță pentru stabilirea unui echilibru necesar și stabil cerut de această orânduială.

Domniile cerești reprezintă înțelepciunea. Se crede că numele revelator al sfintelor Domnii ne arată capacitatea lor elevată, care niciodată nu este diminuată, fiind liberă de orice compromis; ele nu coboară, nu răspund niciodată unei acțiuni dizarmonioase, sunt deasupra oricărei aserviri degradante și sunt cât mai mult timp posibil în comuniune cu Principiul Divin. Domniile sunt una din cetele îngerești care au autoritate asupra îngerilor din cetele inferioare, îndrumându-i spre împlinirea poruncilor dumnezeiești. Administrarea întregului univers, buna păstrare a tuturor regatelor și a principatelor, a pământurilor și a tuturor popoarelor, a neamurilor și națiunilor le sunt încredințate, întrucât fiecare regat, neam, popor, fiecare țară are un păzitor și un ocrotitor al său din ceată îngerească. În plus, slujba acestei cete îngerești mai constă și în a-i învăța pe oameni să răsplătească pe toți cei cu autoritate după chemarea fiecăruia. Îngerii din această ceată ridică oameni vrednici pentru a-i așeza în funcții importante, călăuzindu-i să nu primească puterile pe care le aduc aceste slujbe de dragul cinstirii și al renumelui propriu, ci pentru a-L cinsti pe Dumnezeu, pentru a răspândi și a crește și mai mult gloria Lui sfântă și pentru a sluji binele tuturor, precum și nevoile generale ale tuturor celor din subordinea lor. Ele primesc ordine de la Serafimi și Heruvimi, apoi împart atribuțiile îngerilor lucrători. Scopul lor principal este de a se asigura că universul își păstrează ordinea prin trimiterea puterii pe pământ, pe care o primesc șefii de guverne și alte autorități. Zadki-el este șeful acestui ordin.

Puterile sau Virtuțile sunt forțele medii din a doua triadă cerească. Având forma unor scântei de lumină, Virtutile sunt responsabile cu menținerea lumii naturale și îi inspiră pe oameni în domenii cum ar fi știința și cercetare. Numele sfintelor Virtuți semnifică curaj în toate activitățile, ele nu obosesc niciodată să acumuleze lumina, Principiului Divin, și sunt intens și ferm orientate spre a-l reflecta pe Dumnezeu în ființa lor. Puterile poartă acest nume întrucât au putere asupra celui rău, limitând puterea demonilor, respingând ispitele aduse de către aceștia asupra oamenilor și împiedicându-i pe demoni să facă rău oamenilor. Puterile îi întăresc pe vrednicii luptători cu nevoițele lor spirituale, păzindu-i, pentru ca aceștia să nu poată fi lipsiți de Împărăția Cerurilor. Ei îi ajută pe cei ce se luptă cu păcatele și patimile să se salveze de gândurile cele necurate și de hărțuielele dușmanului și să-l biruiască pe cel rău. Primesc ordine de la îngerii superiori și le transformă în miracole pentru cei care merită. Cei doi îngeri care s-au arătat la Înălțarea lui Isus la Cer se crede că au fost Virtuți.

Stăpâniile sau Stăpânirile sunt numite astfel deoarece fiind ei înșiși liberi, domnesc asupra îngerilor din cetele care urmează după ele și nu slujesc lui Dumnezeu de teamă, ca niște simpli slujitori, ci slujesc neîncetat, de bunăvoie și cu bucurie. Sunt acelea care dau autorităților pământești rânduite de Dumnezeu, puterea guvernării prudente și a administrării înțelepte. Ele învață pe oameni cum să-și stăpânească simțurile, cum să-și supună patimile și dorințele, cum să facă trupul slujitor sufletului, cum să-și educe voința și să ajungă deasupra tuturor ispitelor. Stăpânirile arată egalitatea în grad cu Domniile și cu Virtuțile abilitatea de a acumula daruri divine și puteri supraomenești; ele nu abuzează tiranic de forțele lor, utilizându-le în mod egoist, ci urmăresc permanent să se eleveze pe sine și să-și orienteze subordonații către realitățile divine; ele tind să asimileze Principiul Puterii Divine, izvorul oricărei puteri și pe care o reflectă, dăruind-o dezinteresat, îngerilor. Stăpâniile sunt agenți frontieră între Cer și Pământ. Sunt îngerii nașterii și ai morții și un grup de experți care servesc drept consilieri în materie de religie, teologie și ideologie.

Îngerii din triada mijlocie pot exista ca o stare de tranziție între Cer și Pământ, între lumea celestă și cea umană.

(va urma)

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2016

NOIEMBRIE

Universală: Pentru ca țările care primesc un număr mare de migranți și refugiați să fie susținute în angajarea lor de solidaritate.

Pentru evanghelizare: Pentru ca în parohii preoții și laicii să colaboreze în slujirea comunității fără a ceda ispitei descurajării.

Sărbătoare în familia Caritas Eparhial Oradea

1 octombrie este declarată ca fiind Ziua Internațională a Vârstnicului. Dincolo de o zi în an a lor, în mod oficial, mai sunt 364 de zile în care avem o îndatorire sacră: să le arătăm respectul și toată dragostea noastră celor care ne-au învățat să mergem, să vorbim, să gândim și să fim oameni.

Cineva spunea că nu există bătrâni, doar oameni mai înțelepți decât ceilalți. Ridurile nu sunt altceva decât urme ale unor vechi zâmbete, iar înțelepciunea lor e acel motor magic care ne face mai echilibrați, mai realiști și mai recunoscători.

Cu acest prilej, Centrul de Îngrijire și Asistență Socio - Medicală la Domiciliu pentru Persoane Vârstnice din cadrul Asociației Caritas Eparhial Oradea a organizat o acțiune socială adresată beneficiarilor vârstnici. Asistentul social împreună cu asistentul medical a surprins în mod plăcut beneficiarii, printr-o vizită inopinată. Astfel, li s-a acordat un sprijin complementar nevoilor, sub forma unui cadou, care a constat în oferirea de pachete de alimente neperisabile.

Acest gest a schimbat chipul trist al vârstnicilor

într-un chip mai luminos și entuziast.

Echipa Asociației Caritas Eparhial Oradea urează „La Mulți Ani” tuturor vârstnicilor!

Cerasela CIORDAȘ

Absolvenții cursului de Clovni – Doctori

Cursul de clovni organizat de către Asociația Caritas Eparhial Oradea, la Centrul Social Maria Rosa, s-a încheiat miercuri, 21 septembrie 2016, după o perioadă de o săptămână și jumătate plină de lucruri noi și distracție pentru viitorii Clovni - Doctori.

Sesiunea septembrie a pregătit 12 voluntari Clovni – Doctori care au învățat în tot acest timp cum să modeleze baloane, cum să se machieze, să realizeze trucuri și să povestească cu copiii, pentru a le face mai plăcută șederea la spital.

Cursanții au susținut un examen, iar la final absolvenții au primit o diplomă și un halat cu desene animate, pe care îl vor îmbrăca de fiecare dată când vor merge la spital, acesta fiind simbolul Clovnilor – Doctori ai asociației noastre.

Cei 12 voluntari împreună cu Clovni - Doctori „veterani” vor vizita copiii de la Spitalul Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” din Oradea, de trei ori pe săptămână pentru minunata terapie prin zâmbet care să le aducă copiilor ceea ce au nevoie ca să se simtă mai

bine – un zâmbet!

Următorul curs de clovni va avea loc în luna februarie 2017. Cei care doresc să se înscrie o pot face de luni până vineri între orele 9.00-15.00 la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, str. Ep. Mihai Pavel nr. 4 și la numărul de telefon 0785 284 472 – Alessandra Crovasce, coordonator voluntari.

Caritas

Vizită pe șantierul noii Biserici din Stârciu

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a făcut o vizită în Parohia Stârciu, din Protopopiatul Zalău, pentru a vedea stadiul lucrărilor la noua Biserică de lemn ce se ridică în sat.

Preasfinția Sa a fost întâmpinat de părintele paroh Liviu Alin Bauer, părintele protopop de Zalău, Valer Părău, credincioși ai Parohiei și meșterii de pe șantier. După ce s-a văzut stadiul lucrărilor a avut loc un moment de rugăciune, muncitorii care înalță Biserica Parohiei Stârciu fiind binecuvântați.

Biroul de presă

Programul omagial „Măria Sa Dascălul”

Cu ocazia Zilei mondiale a profesorului, sărbătorită pe data de 5 octombrie, Casa Corpului Didactic al Județului Bihor a organizat cea de-a IV-a ediție a programului omagial „Măria Sa Dascălul”. Cu această ocazie au fost premiați cinci profesori care au modelat destine, prin cunoștințele pe care le-au transmis generațiilor de elevi, precum și prin exemplul personal.

Ceremonia de premiere a fost condusă de către doamna Carmen Bodiu, directorul Casei Corpului Didactic Bihor. Astfel au fost premiați următorii: doamna profesor Maria Liber, doamna profesor Maria Șandor, doamna profesor Elena Bonchiș, domnul profesor Radu Mazilescu și domnul profesor Iosif Eilender.

De la Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea, a primit acest premiu omagial doamna profesor Maria Șandor, profesor de biologie, care activează în cadrul Liceului, în care a fost directoare adjunct ani la rând.

În acest cadrul festiv doamna Claudia Timofte,

șefa cancelariei Prefecturii Bihor, a transmis mesajul domnului prefect Claudiu Pop cu ocazia zilei dedicate profesorului. Au fost prezenți deasemenea profesori din cadrul Inspectoratului Județean Bihor precum și Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea.

Biroul de presă

Simpozionul Internațional „Școala Ardeleană”

Încă de la apariția fenomenului uman în istorie, omul se confruntă cu misterul prezenței răului în lume, al morții... în lume există in justiția, violențele, durerea, înstrăinarea și calea exilului. Acestea ating paroxismul prin război: Războiul distruge. Războiul desfigurează totul, inclusiv legătura dintre frați. Războiul este ne-bun, planul lui de dezvoltare este distrugerea, spunea Papa Francisc (Ceremonie cu ocazia a 100 de ani de la declașarea primului război mondial, regiunea Veneto, 13 sept. 2014). Istoricii cunosc răspunsul culturii în fața marilor încercări din trecut, științele socio-umane descifrează mecanismele individuale și sociale ale acestor timpuri, teologia caută să transmită speranța mesajului eshatologic creștin.

Cum înțelege omul de azi sensul existenței, ce este „misterul” într-o lume secularizată, în ce mai are încredere și care este raportarea la religie? În urmă cu aproape 10 ani, citându-l pe Sfântul Pavel (Rm 8, 24), în scrisoarea encilică din 30 noiembrie 2007 Benedict al XVI-lea ne dădea un răspuns: « SPE SALVI FACTI SUMUS – Prin speranță ne-am mântuit ».

S-au terminat lucrările simpozionului internațional desfășurat sub egida „Școlii Ardelene” cu tema „Spe salvi credința, încrederea și speranța: istorie și prognoze” desfășurat în perioada 6-8 octombrie 2016 la Seminarul Teologic Greco-Catolic din Oradea.

În cuvântul de deschidere adresat oaspeților, de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a afirmat: „Ne aducem aminte de Școala Ardeleană, care a fost o mișcare culturală extraordinară pentru noi, pentru români. Mă bucur tare mult că,

din aproape în aproape, acest simpozion se deschide și către străinătate...”. Simpozionul a reunit la Oradea 34 de invitați din România, Italia, Franța, Slovacia, Polonia și Ucraina.

Tot în cadrul simpozionului, în seara zilei de joi a avut loc o conferință a domnului Alberto Quattrucci, secretarul general al Comunității „Sant Egidio”, care a vorbit celor prezenți despre Comunitatea „Sant Egidio” din Roma care oferă celor nevoiași o masă caldă zilnic, venind astfel în ajutorul celor mai uitați ai societății. La această întâlnire participând elevii și studenții Colegiului „Sfânta Familie”.

Vineri în schimb domnul profesor Vasile Muscă a ținut conferința: „Platonismul-fundament al culturii europene” după care au fost prezentate două cărți. cartea doamnei Elena Varvara: „Mitur și simboluri biblice în poezia românească neomodernistă” și cartea părintelui Alexandru Buzalic „Migrație și religie”.

Biroul de presă

Poarta Sfântă - Reuniunea Mariană

*„Sub steagul Tău, Marie, /Voioși ne înrolăm;
Și pentru veci noi Ție / Credință îți jurăm”.*

Este imnul Reuniunii Mariane, sub călăuză căruia s-a trecut prin Poarta Sfântă a Catedralei „Sfântul Nicolae”, duminică 9 octombrie, orele 17.00.

La umbra Evangheliei din Duminica a-20-a după Rusalii (a Învierii fiului văduvei din Nain) care relatează „Bătălia de la Nain”, confruntarea celor două „armate”, cea a Vieții, în fruntea căruia pășea în simplitatea divină Isus și cea a Morții, reprezentată de fragilitatea umană biruită de durere, o nouă, dar tot atât de veche armată, acum cea a Fecioarei Maria, își arată reala prezență în mijlocul acestei lumi.

La o distanță de 445 de ani, Papa Grigore al-XIII-lea institua sărbătoarea Sfintei Fecioare Maria a Rozariului la data de 7 octombrie, în amintirea Bătăliei de la Lepanto unde creștinii învingeau, cu ajutorul Fecioarei Maria, trupele lui Mahomed. De atunci, această armată a Mariei, este mereu prezentă pe câmpul spiritual unde susține și întărește Biserica lui Cristos prin rugăciune și caritate.

Reuniunea Mariană, în frunte cu Preasfinția Sa Virgil și mulți alți credincioși, cinstitori ai Sfintei Fecioare, au pregătit un moment de rugăciune care a marcat atât Jubileul Marian cât și luna dedicată Mariei. După rugăciunile indicate pentru primirea Indulgenței

Plenare și mai apoi trecerea prin Poarta Sfântă, a urmat rugăciunea Rozariului și Sfânta Liturghie, în cadrul căreia s-a rostit rugăciunea de Consfințire la Inima Neprihănită a Mariei.

La sfârșitul acestui moment, Păstorul Eparhiei de Oradea, Preasfinția Sa Virgil Bercea, a cerut tuturor celor prezenți să stăruiască cu dragoste în rugăciunea Rozariului, dând astfel o frumoasă mărturie de cinstitor al acestei rugăciuni în primă persoană.

Sfântă Fecioară, continuă să salvezi lumea prin rugăciunile ce ți le oferim și nu înceta a te ruga pentru noi!

Pr. Traian DOBRATĂ

Dieceza Romano-Catolică de Timișoara în sărbătoare

Anul acesta orașul Timișoara și întreg Banatul marchează jubileul de 300 de ani de la eliberarea Timișoarei de sub stăpânirea otomană. Evenimentul nu este doar unul istoric ori politico-militar, el însemnând mai ales pentru oraș și pentru Biserica Romano-Catolică, renașterea vieții creștine și refacerea din temelii a vechii Dieceze de Cenad.

În lumina acestor fapte, Episcopii catolici cu reședința la Timișoara au marcat în 1816 jubileul de un veac de la eliberarea urbei, iar în 1916 – deși se aflau în toiul primei conflagrații mondiale – jubileul de două sute de ani. Cu acest prilej Dieceza Romano-Catolică de Timișoara a organizat cu prilejul celor 300 de ani mai multe evenimente în perioada 12-18 octombrie 2016.

Unul dintre momente a fost duminică, în Bazilica din Timișoara. Astfel la invitația Excelenței Sale Martin Ross, episcop romano-catolic de Timișoara, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a participat duminică, 16 octombrie 2016, la Sfânta Liturghie din Domnul „Sfântul Gheorghe”.

Sfântă Liturghie a fost celebrată de

Excelența Sa Miguel Maury Buendía, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova, alături de Arhiepiscopi și Episcopi din țară și străinătate. Cadrul muzical a fost asigurat de muzicienii, membri ai Chorus&Capella Ecclesiae Cathedralis, aflați sub conducerea domnului concertmaestru dr. Johann Fernbach și a domnului dirijor dr. Walter Kindl.

Biroul de presă

Ziua internațională a persoanelor vârstnice

Ziua internațională a persoanelor vârstnice a fost sărbătorită la data de 1 octombrie. Cu această ocazie, doamna Miorița Săteanu, președintele onorific al Uniunii Femeilor din Bihor și cetățean de onoare al Municipiului Oradea, a ținut un mic discurs la Mănăstirea Franciscană Maica Domnului din Oradea. În continuare redăm discursul domniei sale:

Sunetul glăsitor al clopotului, pentru timpul închinării, se aude și pătrunde în sufletele noastre, ale credincioșilor spre a fi chemați la rugăciune.

„Când clopotele încep să sune
În zori, cu glasul lor duios,
Răsună-n undele lor tainic,
Chemarea lui Christos”

Și azi și mereu venind, la Biserică simțim dorința de a ne destăinui, de a cere iertare și prin strofele rugăciunilor să mulțumim pentru că suntem, că suntem sănătoși, că Bunul Dumnezeu este mereu, în orice loc, în orice situație, EL, este cu noi și lângă noi, Chiar dacă avem doar: „Un scurt răgaz pe această planetă, În zborul nostru înspre stele”.

Cuvintele mele sunt dedicate, azi, în special persoanelor vârstnice, deoarece în fiecare an în data de 1 OCTOMBRIE se sărbătorește, conform Rezoluției O.N.U. ZIUA INTERNAȚIONALĂ A PERSOANELOR VÂRSTNICE.

Această zi este dedicată nouă pentru a scoate în evidență tenacitatea persoanelor vârstnice de a fi utili, de a fi darnici, folositori în comunitățile în care trăiesc.

Uneori suntem admirați pentru vioiciunea și neastâmpărul nostru, alteori suntem criticați că știm prea multe și ne amestecăm în treburile importante ale tinerilor și adulților. Alteori suntem considerați „de moda veche” care nu înțelegem frământările generațiilor tinere. Este cunoscut conflictul dintre generații, aproape în fiecare familie sau în fiecare comunitate. Dar totdeauna vom fi invidiați pentru cea ce am făcut și încă ne străduim să facem și mai multe, în viața care ne este încă rezervată spre a admira lumea în care trăim.

Chiar dacă amprenta vârstei si-a spus cuvântul, și aspectul fizic este modificat și purtăm pe cap coroana alba a părului care impune respectul vârstei, sau poate suntem gârboviți, mersul nostru și-a schimbat ritmul, mergem încet cu pasul apăsător, ducem cu MÂNDRIE POVARA ANILOR pe care i-am adunat.

Timpul este focul în care ardem, este singurul drum, cu un singur sens, care ne indică să mergem tot înainte, tot înainte spre noi meleaguri, să trăim și să ne implicăm în noi evenimente, să ne încărcăm cu noi bucurii și astfel focul timpului să erupă din noi, să arunce, dorința de a lăsa, o urmă a existenței și a trecerii noastre prin această viață.

Se știe că ciclul generațiilor este în permanență mișcare, modificare, schimbare. Uni intră în scena vieții, alții se străduiesc să o parcurgă onorabil, alții o părăsesc mai devreme sau la adânci bătrâneți.

Toți suntem înscriși într-unul din acest ciclu al

vieții ... și toți sperăm să-l mai parcurgem ... până la vârste înaintate ... matusalemice. Scurgerea timpului, de la naștere spre maturizare și îmbătrânire este starea normală a parcursului unei vieți. Așa cum anotimpurile se succed, natura renaște primăvara, apoi se maturizează până la toamnă, ca să îmbătrânească și uneori să dispară sub vâlul alb al iernii, însemnând sfârșitul – începutului, tot așa este marcat și parcursul vieții noastre, spre vârsta a treia, a patra eventual, spre adânci bătrâneți, cu tendința de a urca, pas cu pas pe scara vieții pentru a atinge Cerurile înalte.

Perpetuarea anotimpurilor este asemenea unui ceas a căror arătătoare indică începutul zilei și sfârșitul zilei și începutul unei alte zile. Tot așa și sosirea iernii înseamnă că se apropie sfârșitul unui an și începutul unui nou an.

Și uite așa, fiecare sfârșit de an calendaristic a adăugat câte un an în plus întâi copilăriei noastre, apoi adolescenței noastre, tinereții noastre și întregii noastre vieți. Sunt secrete în viața fiecărei persoane care a ajuns la vârsta senectuții, acestea pot fi desecretizate cu ușurință studiind comportamentul bătrânilor, conversând cu ei și ascultându-le poveștile. Povești care sunt adevărate comori de înțelepciune.

(continuare în pag. 15)

Pelerinii din Oradea la Scăiuș

Reuniunea mariană din Eparhia de Oradea, cu binecuvântarea Preasfințitului Virgil, a organizat sâmbătă, 1 octombrie 2016, pelerinaj la Scăiuș, județul Caraș Severin, unde se află icoana Sfintei Fecioare Maria care a lăcrimat în data de 30 septembrie și 15 octombrie 1934.

Pelerinii din Oradea și Sântandrei, județul Bihor, în număr de 55 persoane au fost însoțiți de Părintele Avram Romulus, paroh la biserica greco-catolică din Sântandrei și Părintele Martin Carol de la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea.

Pe tot parcursul drumului ne-am rugat și am cântat cântări mariane.

La ora 10.00 Preasfințitul Alexandru Mesian, episcop greco-catolic de Lugoj, a oficiat Sfânta Liturghie împreună cu 17 preoți în prezența a 800 de pelerini, apoi s-a făcut consfințirea la Inima Neprihănită a Mariei, fiind prima sâmbătă din lună.

După masa de prânz am mai rămas în biserică doar pelerinii din Sântandrei și Oradea care ne-am rugat Paraclisul Maicii Domnului în fața Icoanei Mira-

culoase, apoi s-a ridicat un parastas pentru cei răposați din familiile pelerinilor.

Ne-am întors acasă fericiți cu toții, mulțumind Domnului că am reușit să ajungem și anul acesta, al Milostivirii, la Icoana Miraculoasă a Fecioarei de la Scăiuș.

Cu Blândul Isus să ne binecuvânteze Fecioara de Sus!

Florica OMILESCU

Ziua internațională...

(urmare din pag. 14)

Șirul mai lung sau mai scurt de ani care s-au adăugat mereu și mereu au determinat vârsta noastră, iar „anii tinereții noastre” au fost perfect incluși în acest lanț, în permanentă creștere.

Toți anii câștigați sunt cu noi.

Pentru că prin adăugarea anilor am devenit mai mari, mai puternici, mai maturi, am câștigat experiență, am devenit mai înțelepți, mai cumpătați, mai diplomați și mai înțelegători. Sămânța dreptății provenită de la cele mai duioase flori, a incolțit și a înflorit în noi, ca un buchet, pe care noi îl oferim, cu drag și bunătate celor din preajma noastră, în special copiilor și nepoților noștri pentru a-i ocroti, apăra și pentru a îndruma și urmări pașii lor spre împlinirea și realizarea unei vieți frumoase

Toți anii sunt cu noi pentru că despre acești ani povestim, povești adevărate, prin care spunem lucruri frumoase, poate hazlii, dar întotdeauna conțin adevăruri, sfaturi și învățăminte demne de luat aminte.

Toate acestea și încă multe altele ne-au susținut viața, au dat un sens precis vieții noastre, au conturat datoriile și obligațiile pe care trebuia să le îndeplinim și

mai ales să nu ne lăsăm doborâți de vicisitudinile care la tot pasul ne încercau puterile, conștiința și sufletul

Pentru acesta: Fericirea să ne cuprindă sufletele, Optimismul să ne întrețină sănătatea, Realizările și succesele copiilor și nepoților noștri să ne umple inima de bucurie. Tot ce ne înconjoară să ne ofere amabilitate, respect, bunătate și mulțumire pentru vârsta la care am ajuns, pentru dăruirea de care am dat dovadă în rezolvarea problemelor familiei, pentru munca profesională pe care am prestat-o, în diferite domenii, devenind astfel pensionari, persoane vârstnice.

Noi persoanele vârstnice, pensionarii, nu avem pretenții prea mari... cea ce vrem este: un strop de recunoștință, un vulcan de dragoste și prețuire, o paletă de culori de zâmbete din curcubeu, o mângâiere duioasă ca trecerea și adierea unui zefir și un braț puternic care să ne susțină la nevoie, respectiv și un cadru legislativ care să apere demnitatea și viața noastră de persoane vârstnice, de pensionari.

Dorim multă sănătate, fericire, bucurii și LA MULȚI ANI tuturor persoanelor, indiferent de vârsta pe care o au.

Miorița SĂTEANU

Tinerii, prezentul și viitorul Bisericii

În perioada 3 – 5 octombrie 2016, la Lugoj, Comisia pentru Pastorația Tineretului, din cadrul Conferinței Episcopilor Catolici din România, s-a reunit în sesiunea de toamnă. Gazda întâlnirii a fost Eparhia Greco-Catolică de Lugoj la a cărei sediu s-au desfășurat sesiunile de lucru.

În prima zi a întâlnirii responsabili oficiilor diecezane și eparhiale pentru pastorația tineretului, împreună cu unii tineri colaboratori, au vizitat Catedrala „Coborârea Sfântului Spirit”, Casa memorială „Ioan Ploscaru”, Centrul socio-educativ „Sf. Ioana Antida” din cartierul „Mondial” și s-au rugat la mormântul episcopului Ioan Ploscaru.

A doua zi sesiunea de lucru a fost deschisă de PS Alexandru Mesian, Episcop de Lugoj, care a adresat salutul de bun venit și a prezentat câteva aspecte semnificative din istoria eparhiei pe care o păstrește. În prima parte a lucrărilor pr. Felix Roca, responsabilul Oficiului Național pentru Pastorația Tineretului, a conturat rolul și misiunea responsabilului diecezan și eparhial pentru pastorația tineretului insistând asupra faptului că acesta are datoria de sensibiliza comunitatea creștină în ceea ce privește responsabilitatea comună față de generațiile tinere. A urmat dezbaterea temelor prevăzute pe ordinea de zi. Mai întâi s-a avut în vedere evaluarea participării tinerilor la Ziua Mondială a Tineretului de la Cracovia. Apoi, s-a pus în discuție necesitatea unui dialog cu formatorii din seminariile din țară pentru a identifica modalitățile potrivite de formare a seminariștilor în vederea misiunii pe care o vor avea ca preoți în rândul tinerilor. S-au conturat detaliile întâlnirilor periodice a reprezentanților tinerilor din toate diecezele și eparhiile

din țară care să fie o „punte” între întâlnirile naționale și o oportunitate de a valoriza experiența tinerilor implicați în activitățile pastorale. A urmat o analiză a impactului Întâlnirii Naționale a Tineretului Catolic asupra tinerilor din țară evidențiindu-se aspectele care ar avea nevoie de îmbunătățiri, astfel încât această întâlnire să îi ajute pe tineri să crească în credință.

S-a stabilit ca următoarea întrunire a Comisiei pentru Pastorația Tineretului, din cadrul Conferinței Episcopilor Catolici din România, să fie găzduită de Arhiepiscopia de Alba Iulia în primăvara anului următor.

La încheierea zilei participanții au făcut un pelerinaj la Sanctuarul „Maica Domnului, Apărătoarea noastră” de la Scăiuș, unde au participat la sfânta Liturghie celebrată de PS Alexandru Mesian.

Întâlnirea s-a încheiat în ziua de 5 octombrie a.c. cu sfânta Liturghie celebrată în capela din sediul Episcopiei de Lugoj.

Oficiul Național pentru Pastorația Tineretului

Ziua orașului Oradea

Ziua de 12 octombrie are o importanță specială pentru orașul Oradea. Această dată ne aduce aminte de data de 12 octombrie 1918, zi în care la Oradea, în casa lui Aurel Lazăr se semnează Declarația de Independență a românilor din Transilvania, după care acest document este citit la Adunarea de la Alba Iulia de la 1 decembrie 1918, precum și data de 12 octombrie 1944, ziua în care Oradea este eliberată de către armatele române, cu numai câteva zile înainte de eliberarea ultimului oraș românesc, Carei.

Cu acest prilej au avut loc o serie de manifestări. Primul moment a avut loc în Sala „General Traian Moșoiu” a Primăriei, unde a avut loc ședința festivă condusă de către domnul primar Ilie Bolojan la care au luat parte oficialități locale și județene, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, însoțit de către părintele Ovidiu Duma, precum și elevi ai diferitelor Licee din oraș. În cadrul ședinței au fost premiați elevii care în decursul anului școlar 2015-2016 au

obținut mențiuni sau premii la olimpiadele naționale. Din cadrul Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” a fost premiată eleva Antonia Neaga, care a obținut premiul II la olimpiada națională de religie greco-catolică.

Programul a continuat apoi cu deplasarea la statuia ostașului din Parcul 1 Decembrie unde a avut loc un program religios, discursuri ale oficialilor și depunerea de coroane, iar mai apoi festivitățile comemorative de la casa memoriala Aurel Lazăr și de la statuia acestuia.

Biroul de presă

Dăruind vei dobândi experiență

Zilele de 8 – 13 octombrie 2016 au fost un timp de schimb de experiență între reprezentanți ai diferitelor departamente ale curiilor episcopilor de Viena și Oradea.

Printr-un proiect susținut de Arhiepiscopia Romano-Catolică de Viena, cu organizarea ipodiatonului magistru Eugen Clintoc, o delegație a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea a fost primită la Viena pentru a i se împărtăși experiențe în vederea unor oportunități de implementare în organizare și activitățile întreprinse. Din delegația orădeană au făcut parte: pr. Olimpiu Todorean, vicar general, pr. Antoniu Chifor, vicar pentru preoți și protopop de Marghita, pr. Popa Paul, responsabil al Biroului Eparhial Pastoral pentru Laici, pr. Șoptea Vasile, președinte Caritas Eparhial Oradea, pr. Gavril Bubo, protopop de Oradea, pr. Bodea Nicolae, protopop de Șimleul Silvaniei, pr. Hendea Aurel, protopop de Tășnad, pr. Zorel Zima, protopop de Beiuș, dna Izabela Ujoc, contabil-șef al departamentului financiar și dra Cerasela Ciordaș, asistent social al Caritas Eparhial Oradea.

Ziua de duminică a constituit un prilej de mare bucurie datorită concelebrării preoților din eparhia de Oradea alături de părintele Vasile Luțai, paroh al Parohiei greco-catolice române din Viena și părintele Yuriy Kolasa, vicar general pentru creștinii catolici orientali din Arhiepiscopia de Viena. După această comuniune liturgică, părintele Hoticio Ioan a prezentat istoricul comunității române în Viena, discurs presărat cu evenimente și nume de mari personalități care au marcat, nu doar constituirea Bisericii Române Unite, Greco-Catolice, cât și istoria poporului nostru.

Luni, 10 octombrie, delegația orădeană a fost întâmpinată de reprezentanți din Biroul Pastoral Arhiepiscopal, din departamentele responsabile în domeniul liturgic, cel catehetic în vederea pregătirii catehumenilor adulți, cel în dialog cu concepțiile diferitelor orientări religioase și abordări diverse despre lume, cel al formării profesionale continue al personalului diecezan clerical și laical.

Mărti, 11 octombrie, după salutul cordial al Vicarului general de Viena, pr. Krasa, arhivistul dr. Johann Weissensteinera prezentat sarcinile și metodologia de lucru în cadrul arhivei diecezane. Împărtășirea experienței a fost continuată de magistrul A. Lotzșiing. R. Zeller, cancelarul și vicecancelarul arhiepiscopal, responsabili cu matricolele

diecezane, iar D. Schutzki, vicar foraneu de Viena a prezentat marea provocare actuală locală, un plan de restructurare a parohiilor în vederea unei optime pastorații și misiuni. Dincolo de actualitățile organizatorice și administrative actuale, au fost împărtășite și preocupările caritative în cadrul unui referat prezentat de biroul Caritasului vienez; provocarea immanentă este cea a atenției acordate imigranților, dar și a grijii față de vârstnici.

Miercuri, 12 octombrie, Biroul contabil a prezentat structura bugetului arhiepiscopal și metodologia de lucru. Vizita de lucru s-a încheiat joi prin celebrarea unei Sfinte Liturghii în biserica Fraților Școlilor Creștine din Viena.

Grupul de lucru al Eparhiei de Oradea a avut, astfel, ocazia cunoașterii unei alte organizări și altor provocări, ei înșiși oferind la rândul lor, în unele momente, pertinente experiențe și provocări omologilor austrieci.

Pr. Zorel ZIMA

Preasfințitul Virgil Bercea le-a servit mâncare nevoiașilor la cantina socială Maria Rosa

La fel ca în fiecare zi în ultimii cinci ani, zeci de orădeni nevoiași au luat, luni, masa de prânz la Centrul Social Maria Rosa, al asociației greco-catolice Caritas Eparhial. Luni, însă, mâncarea a fost servită chiar de episcopul Virgil Bercea, alături de vicarul general Olimpiu Todorean și de protopopul Gavril Buboii.

Cei trei s-au alăturat angajaților și voluntarilor Centrului Social Maria Rosa cu ocazia zilei internaționale pentru eradicarea sărăciei. La cantina socială situată pe strada Theodor Aman mănâncă în fiecare zi circa 50 de persoane sărace, multe fiind persoane fără adăpost. Totodată, greco-catolicii le oferă acestora și posibilitatea de a face duș de două ori pe săptămână, în cadrul aceluiași centru.

„Om sărac înseamnă să nu ai pe nimeni. Noi încercăm oarecum ca din această casă să facem un loc în care să vă simțiți acasă, atunci când aveți nevoie să mâncați, să vă spălați sau să vorbiți cu cineva”, le-a spus Vasile Șoptea, președintele Caritas Eparhial, celor veniți să ia masa de prânz.

„Cel mai important lucru de care dorim să vă reamintim astăzi este că nu sunteți abandonați, noi suntem aici. Încercăm să facem tot ce putem pentru a vă da o mână de ajutor”, a adăugat acesta. Luni, orădenii ajutați de greco-catolici au primit supă de pui, orez cu carne, câte un pahar de suc și prăjituri.

Ziua internațională pentru eradicarea sărăciei este marcată începând cu data de 17 octombrie 1987. În acea zi, peste o sută de mii de oameni s-au adunat în Piața Trocadéro din Paris - unde a fost semnată Declarația Universală a Drepturilor Omului în 1948 - în semn de solidaritate cu victimele sărăciei extreme, a violenței și a foametei.

Smaranda CHIȘBORA www.ebihoreanul.ro

Adunarea generală AGRU Oradea

Vineri, 14 octombrie 2016, a avut loc adunarea generală a membrilor AGRU din Eparhia de Oradea, fiind prezenți delegați din toate protopopiatele Eparhiei.

În deschiderea lucrărilor, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a subliniat rolul și scopul AGRU-lui, de-a lungul timpului și în prezent, rol pe care îl au laicii în viața Bisericii noastre. Cu această ocazie, a fost desemnat și responsabilul spiritual al AGRU-lui eparhial, în persoana părintelui Mihai Tegzeș. La rolul AGRU-lui în biserică s-a referit și părintele Vicar general, Olimpiu Todorean, prezent la adunare

Președintele AGRU eparhial, domnul Pop F. Ioan a informat adunarea generală, de lucrările consiliului director al AGRU-lui mitropolitan, care a avut loc la Blaj și Satu Mare.

În cuvântul lor fiecare delegat sau responsabil de activitate a propus proiecte și activități care pot fi realizate la nivelul fiecărei parohii, în perspectivă și termene apropiate.

Dana PĂCALĂ

In memoriam - Vasile Filimon

A trăit printre noi până nu de mult, până în primăvara aceasta, un om bun și înțelept, domnul Vasile Filimon. Avea aproape 102 ani când „a plecat” la chemarea Tatălui. „A plecat” într- una din zilele binecuvântate ale anului, când din bisericile noastre se auzea până departe cântecul Credinței și al Biruinței: „Cristos a înviat!” Parohia I Oradea a pierdut un credincios fidel, un credincios care stăpânea, senina limpezime a credinței”, căruia i-au fost străine tulburarea, șovăiala sau eroarea.

Împreună cu soțul meu, l-am cunoscut cu ani în urmă, l-am cunoscut într-o duminică, în drum spre Capela-Catedrală. Mai târziu ne reîntâlneam pe același drum, dar spre adevărata Catedrală. Îl revăd amintirile în anii când pașii îi erau siguri și viguroși; când au început să i se clatine, se ajuta de un baston, apoi, la 100 de ani, i-au fost sprijin cei doi copii, dar de la Sfânta Liturghie nu lipsea niciodată.

Aducea cu sine bucuria duminicii, greu de spus prin ce anume, poate prin ținuta care ne amintea grija părinților care ne-au învățat cum, în lucruri mari și mici, să facem distinsă sărbătoarea, poate prin sufletul curat în așteptarea rugăciunii, poate prin cuvântul bun, așezat și încurajator, nu-mi dau seama. Era ceva ce amintea chemarea la împlinirea unei datorii, la trăirea unei bucurii.

Viața atât de bogată în ani a unui credincios al Bisericii noastre a lăsat în urmă o taină de care încercăm să ne apropiem. Numărându-i anii existenței, este peste putință să nu fi avut în lungul acestei vremi încercări ce l-ar fi putut înfrânge. Și totuși, nimic nu l-a înfrânt, cu fiecare an ce se adăuga, dovedea că înaintarea în vârstă nu i-a atins judecata sigură și echilibrul interior.

S-a născut la 5 iulie 1914 într-o familie modestă din comuna Poiana Aiudului. Mama, Maria, a fost cea care l-a crescut, a fost persoana care l-a învățat credința, rugăciunea, morala creștină și iubirea față de Biserica Greco-Catolică. A învățat ce este jertfa din jertfa vieții ei dăruită celor doi copii rămași orfani de mici, soțul murindu-i în Primul Război Mondial. În modelarea personalității, un rol hotărâtor l-a avut un unchi, Gavril Filimon, preot militar. Prezența acestui preot în anii copilăriei și ai adolescenței a fost hotărâtoare pentru tot cursul vieții. În comuna natală a urmat Școala primară, liceul la Aiud și Facultatea de Agronomie, la Cluj. Ca inginer agronom, a lucrat la Satu Mare până în 1940, când, datorită Dictatului de la Viena, prin care s-a cedat Ungariei Nordul Ardealului, s-a refugiat la Aiud. În 1945 s-a căsătorit cu Stela Șuteu, tânără ce provenea dintr-o familie de intelectuali cu multă credință.

Doi tineri, fiecare cu individualitate distinctă, soția, înzestrată artistic, cu aplecare spre frumos, spre farmecul poetic al cârților, soțul, cu o formație științifică și pragmatică, uniți prin taina sfântă a căsătoriei, au reușit să dea celor doi copii, Florin-Sergiu și Maria-Mirela, întregul valorilor spirituale și umane care zidesc OMUL: credința în Dumnezeu, credința Bisericii din care fac parte, dragostea de viață, sentimentul datoriei și al responsabilității, iubirea pentru natură, oameni și frumos.

În anul 1945 domnul Vasile Filimon a fost numit inginer agronom la Baia Mare, dar, după zece ani, s-a transferat la Oradea, fiind încadrat la „Trustul Agricol”. Stăpân al unei profesii căreia îi era dăruit, a lucrat ani în șir pe tot cuprinsul județului, trecând adesea peste viața personală. În ultimii ani a fost repartizat la „Stațiunea Experimentală”, de unde s-a pensionat.

În anii pensionării am fost un timp în apropierea domnului Filimon, la întrunirile lunare ale Asociației „Viața Ascendentă”, asociația pensionarilor catolici din Biserica noastră. Lucram după tematica „Bisericii Catolice Elvețiene”, având la baza dezbaterilor „Noul Testament” și trăirea Evangheliei. Era surprinzător cât de profund cunoștea „Sfânta Scriptură”, și tot la fel de profund cunoștea viațile sfinților, modele pentru o viață de credință mereu în ascensiune. A avut o evlavie particulară pentru Sf. Brigitta a Suediei, pe care încerca să ne facă să o iubim, sugerându-ne să includem în rugăciunile noastre cele 15 rugăciuni făcute cunoscute Sfintei de către Mântuitorul însuși odată cu făgăduințele.

Viața domnului Filimon a stat pe fundamental solid al credinței, de aceea a iubit Biserica, „cea de astăzi, cea de ieri și de mâine”, Biserica Greco-Catolică, sfințenia, adância ei umanitate, stabilitatea ei în mijlocul frământărilor timpului, în martiriu. Din credință și din iubire pentru Biserica noastră Martiră, a fost și un apostol-misionar al cărui cuvânt sincer și cald era convingător. Tăcut și răbdător, niciodată în conflict cu oamenii, sufletul său mare ne primea pe toți. Colegii și apropiații de aceeași vârstă „plecau” rând pe rând, dar domnul Filimon a avut puterea lăuntrică de a face loc în inima sa prietenilor copiilor săi, de aceea nu a știut ce este singurătatea și părăsirea.

La 100 de ani, Biserica l-a sărbătorit, PSS Virgil Bercea i-a spus cuvinte mișcătoare, tulburat și fericit de a avea un credincios de atâția ani. A fost și bucuria noastră, a tuturor. Dar legile vieții sunt neiertătoare, în scurt timp a început declinul. Etapa finală a vieții, deloc ușoară, a trăit-o cu seninătate și rugăciune, primind voia Domnului, înconjurat de grija și dragostea copiilor.

La 26 mai s-a stins omul care, în drumul lung al vieții, a știut să-i cunoască rostul și să-i dea înălțimi. Dumnezeu, ca un nou semn de iubire, a făcut ca pentru sufletul celui „plecat”, la 40 de zile, chiar de ziua nașterii, să se celebreze Sf. Liturghie și Parastasul.

„Atotputernice Dumnezeule, Tu, Cel ce ocrotești pururea cu iubirea Ta, preschimbă, Te rugăm, umbra morții servului Tău Vasile Filimon în zorii mântuirii!”

Otilia BĂLAȘ

COLECTĂ SPECIALĂ

Har și pace din partea lui Dumnezeu, iar de la noi binecuvântare pentru toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

+ **Virgil Bercea**
Episcop

Iubiți credincioși, Evanghelia de azi ne vorbește despre un om din Samaria, un om oarecare, fără nici o importanță din punct de vedere social. Acest om, în călătoria sa, întâlnește o persoană în suferință, nu întreabă ce naționalitate are, de ce a căzut între tâlhari, ce fel de religie are, el doar acționează pentru că, potrivit conștiinței lui, omul suferind trebuie ajutat.

Caritas Eparhial Oradea, în acțiunile pe care le organizează zi de zi, încearcă să vadă omul, neținând cont de religie, de naționalitate, de culoare etc. Fiecare dintre noi, astăzi, suntem invitați să depășim aceste bariere care ne blochează și să încercăm să ajutăm oameni și nu persoane aparținătoare unui cult sau unei naționalități.

Dragii mei, samarineanul de astăzi se oprește lângă un om care, din punct de vedere etnic și cultural, este un dușman, însă pentru el aceste lucruri nu au importanță, el vede doar suferința celui căzut între tâlhari. De multe ori suntem împinși să judecăm omul

zicând: “dacă aparține cultului respectiv este prietenul meu, dacă nu aparține cultului respectiv nu este prietenul meu”. Cristos, în Evanghelia de astăzi, vrea să ne atragă atenția la faptul că toți oamenii sunt fii ai Lui Dumnezeu, indiferent în ce casă, în ce țară, cu ce religie, cu ce culoare se nasc.

Iubiților, astăzi vă invit pe fiecare dintre dumneavoastră să fiți un samarinean, să depășiți barierele religiei, a etniei, și să vedeți în acești oameni, semeni ai noștri, niște frați și fii ai Lui Dumnezeu, care au nevoie de ajutorul dumneavoastră.

Colecta specială, care se organizează în Duminica Samariteanului Milostiv, are ca scop strângerea de fonduri pentru susținerea cantinei unde mănâncă zilnic 56 de copii și 70 de adulți. Prin urmare, tasul din data de **13 noiembrie 2016** va fi predat, de fiecare parohie, Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Pr. Vasile Șoptea
Președinte

CARITAS
EPARHIAL
ORADEA

EPISCOPIA ROMÂNĂ
UNITĂ CU ROMA,
GRECO-CATOLICĂ
ORADEA

Dați-le voi de mâncare...
Matei 14, 16

**O masă caldă
pentru cei săraci**

13 noiembrie 2016
Duminica Samariteanului Milostiv